

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 К 014228 10 Квз
Бања Лука, 01.07.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, мр Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Мильевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету осуђене Д.П., због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 156 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости њеног браноца М.Р., адвоката из Д., поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Добоју бр. 84 0 К 014228 10 Кж од 22.02.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 01.07.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Уважава се захтјев за заштиту законитости браноца осуђене Д.П., укида пресуда Окружног суда у Добоју бр. 84 0 К 014228 10 Кж од 22.02.2010. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју бр. 84 0 К 014228 10 Кж од 22.02.2010. године преиначена је пресуда Основног суда у Добоју бр. 84 0 К 014228 08 К од 21.04.2009. године и осуђена Д.П. оглашена кривом за кривично дјело тешке тјелесне повреде из члана 156 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), изречена јој условна осуда и утврђена казна затвора у трајању три мјесеца која се неће извршити ако у року од једне године не учини ново кривично дјело, док је у преосталом дијелу првостепена пресуда остала неизмијењена.

Против ове правноснажне пресуде бранилац осуђене М.Р., адвокат из Д., поднио је захтјев за заштиту законитости због битне повреде одредба кривичног поступка из чл. 311 ст. 1 т. г) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (ЗКП) и због повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, укину нижестепене пресуде и предмет врати на поновни поступак или да се укине другостепена пресуда и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да се преиначи правноснажна пресуда, уважи жалба, преиначи првостепена пресуда и оптужена ослободи од оптужбе.

У одговору на захтјев републички тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости је основан.

У захтјеву се, између осталог, наводи да осуђеној нису достављене првостепена пресуда и жалба тужиоца, о чему је бранилац на сједници упознао другостепено вијеће, као ни другостепена пресуда. Другостепени суд у својој пресуди о овој тврдњи одбране није изнио свој став, а ради се о крупној повреди поступка са аспекта права на одбрану (чл. 311. ст. 1. т. г), а у вези са чл. 14. ЗКП).

Ови приговори који се износе у захтјеву о повреди права на одбрану у свему су основани. У списима нижестепених судова нема доказа да је осуђеној достављена првостепена пресуда и жалба тужиоца на одговор, нити да јој је достављена другостепена пресуда, на законом прописани начин. Према стању списка бранилац је на сједници другостепеног вијећа на пропусте достављања пресуде и жалбе указао, али је сједница упркос томе одржана и одлука донесена.

У чл. 303. ст. 3. и 4. ЗКП је прописано да ће се овјерен препис пресуде, са поуком о праву на жалбу, доставити оптуженом сагласно чл. 82. ЗКП. Пресуда се мора доставити да би се оптуженом омогућило коришћење права на изјављивање жалбе, које му даје одредба чл. 307. ст. 1. ЗКП. Осим тога у чл. 316. је прописано да се противној странци и браниоцу мора доставити и примјерак жалбе (чл. 82. и 83.), како би могли дати одговор. Ова права су у директној вези са правом на одбрану из чл. 7. ЗКП, којим је прописано да се оптужени може бранити сам или уз помоћ браниоца кога сам изабере. Дакле, сва ова писмена се морају доставити и оптуженом који има самостално право жалбе и давања одговора на жалбу тужиоца, независно од свог браниоца. О томе да ли је поступљено у складу са цитираним одредбама закона морају да пазе и првостепени и другостепени суд. Првостепени суд не може да достави спис другостепеном суду на одлучивање по жалби ако нису испуњене наведене претпоставке, а ако то ипак учини другостепени суд не може да одлучује о жалби тужиоца, већ је дужан такав спис вратити првостепеном суду да отклони недостатке у достављању. Осим тога и другостепена пресуда се мора доставити осуђеном, на исти начин као и првостепена. У конкретном случају осуђена има браниоца и на њу се не примјењују одредбе чл. 82. ст. 2 ЗКП о достављању, тако да она не може одредити друго лице коме ће се достављати пресуда и друге одлуке, како то поводом захтјева у свом изјашњењу наводи поступајући судија првостепеног суда. Осуђеној се достављање ових писмена мора извршити према одредбама чл. 82. ст. 4. ЗКП о личном достављању.

Одлучујући о жалби тужиоца, а да осуђеној није достављена првостепена пресуда и жалба тужиоца, чиме би јој било омогућено да се користи својим правом на изјављивање жалбе и давања одговора на жалбу као основним правима на одбрану, другостепени суд је повриједио њено право на одбрану из чл. 7. у вези са чл. 311. ст. 1 т. г) ЗКП.

Пошто је у поступку пред другостепеним судом повријеђено право на одбрану захтјев за заштиту законитости браниоца осуђене је основан, па је на основу чл. 355. ст. 1. ЗКП због наведених разлога одлучено као у изреци пресуде.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити повреду на коју му је указано овом пресудом, након чега ће моћи донијети правилну и закониту одлуку.

Записничар,

Софija Рибић

Предсједник вијећа,

Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић